

Forkerte Opfattelser af Niyyah

Bismillahir Rahmanir Raheem

Den muslimske Ummah har lidt meget under de intellektuelle angreb fra den vestlige kultur i flere århundreder, hvilket har resulteret i vores nuværende situation. Den nuværende ideologiske atmosfære er således, at de islamiske opfattelser er blevet stærkt forvrænget i muslimernes sinde. Og en af de allerstørste opgaver i arbejdet for oprejsningen (*Nabdah*) af Ummah, er derfor at fremlægge de korrekte islamiske opfattelser for folk. En af disse opfattelser, er opfattelsen af ”*Niyyah*” (intention), og dens vigtighed i forhold til hvorledes vi varetager vores affærer.

’Umar bin Al-Khattab ؓ sagde: ”Jeg hørte Allahs Sendebud ﷺ sige:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ»

”**Handlinger udføres udelukkende med deres intentioner...**” [Sahih Al-Bukhari, i Kitab Bada’al-Wahij]

På grund af voldsomme misforståelser omkring opfattelsen af *Niyyah*, er denne *Hadith* blevet brugt som en begrundelse for mange ukorrekte handlinger, som bliver udført af individer og grupper. For at undgå problemet i fremtiden, er vi nød til at tilegne os en korrekt forståelse af den type af handlinger, som individet udfører (1), af opfattelsen af *Niyyah* (2), og forholdet imellem *Niyyah* og disse handlinger (3).

Handlinger kan inddeles i tre kategorier:

- Handlinger (*A’maal*)
- Verbale transaktioner (*Tasarrufaat Qanliyyah*), og
- Fysiske aktiviteter (*Tasarrufaat Fi’liyyah*)

Handlingerne (*A’maal*) inkluderer enten at man påtager sig bestemte handlinger, eller at man afholder sig fra dem. Eksempler på *A’maal*, er *Wudhu*, faste, betaling af *Zakah*, *Jihad*, at rejse, at give *Sadaqah*, at lade være med at sidde i en atmosfære, hvor Allah ﷻ ikke adlydes, at tilslutte sig en organisation, at nægte at modtage en persons donation, osv.

Alt dette kaldes *A’maal*, fordi lemmerne/organerne påtog sig dem, eller afholdte sig fra dem. *Wudhu* udføres af lemmerne/organerne, hvorimod lemmerne/organerne afholder sig fra at gøre bestemte ting under fasten. Det samme gælder det at tilslutte sig en organisation, eller afvise at modtage en donation. I det ene tilfælde påtog individet sig handlingen og i det andet, afholdte det sig fra at udføre handlingen. I disse handlinger spiller intentionen en afgørende rolle og skal baseres på Islam. Udover intentionen skal handlingen have kilde i en *Hukm Shar’i*. Altså kan man ikke bede Salat al-Maghrib, uden at have intentionen om at gøre det, og man kan heller ikke have den rigtige intention om Salat al-Maghrib, og udføre fire *Raka’aat* med vilje, frem for tre.

Det samme gælder handlinger, såsom at arbejde for at genoprejs den muslimske Ummah. Man er nød til at have den korrekte intention, og derefter følge intentionen op med korrekte handlinger, på basis af solide beviser fra Islams *Shari’ah*. Mennesket vil derefter blive stillet til regnskab for disse handlinger, ifølge hans/hendes intention (*Niyyah*). Beretningen om *Niyyah*, (”**Sandelig, handlinger udføres med intentioner**”), gælder kun for kategorien *A’maal*, og gælder ikke for nogen anden kategori.

Hvad angår de verbale transaktioner (*Tasarrufaat Qawliyyah*), så inkluderer de kontrakter, som involverer to parter og transaktioner, som ikke kræver to parter. Der findes to slags af disse transaktioner.

Den ene finder sted mellem to parter, eksempelvis i køb og salg, oprettelse af partnerskaber, leje og leasing, *Wakalah* (juridisk repræsentation eller bemyndigelse), osv. Den anden type af de verbale transaktioner (*Tasarrufaat Qawliyyah*) involverer kun en part, eksempelvis i et testamente. Disse former for transaktioner kaldes verbale transaktioner, fordi de kræver en bestemt type udtalelse eller udtryk, og ikke fysisk handling. Selv hvis de involverer en fysisk handling, eksempelvis at tage en sodavandsdåse fra en sodavandsautomat til gengæld for dens pris, uden at sige noget, ville blive betragtet som en del af *Tasarrufaat Qawliyyah*. I eksemplet med automaten, ville installationen af maskinen blive betragtet som et tilbud fra den ene part, og det at putte penge i maskinen for at købe noget, vil følgelig blive betragtet som en accept fra den anden part.

Disse verbale transaktioner udgør hvad folk har af forhold indbyrdes. De har intet med intentioner at gøre. Og dommen over dem skal baseres på kontraktens form og struktur, om end dette blev udtrykt skriftligt eller mundtligt.

Derfor er det forkert at sige, at den juridiske fortolkning af kontrakter baseres på intentionerne og de subjektive meninger; tværtimod så skal den baseres på kontraktens tekst og struktur. Eksempelvis kan man ikke sælge noget til en anden person, baseret på en kontrakt, og hævde efter transaktionen, at det egentlig ikke var ens *Niyyah* at sælge varen. Eller man kan ikke indgå en ansættelseskontrakt, og senere hævde, at ens intention var at blive aktionær. I en *Shari'ah* domstol, vil disse sager blive afgjort på basis af kontrakten, og ikke parternes respektive intentioner. Et andet eksempel er når en ægtemand siger til sin hustru, "Jeg skiller mig fra dig". Dette er en juridisk bindende udtalelse, og den er ikke afhængig af intentionen. Når den bliver udtalt til hustruen, så er de skilt, rent juridisk.

De fysiske aktiviteter (*Tasarrufaat Fi'liyyah*), er de daglige handlinger, som individer udfører i deres liv, eksempelvis de ægteskabelige relationer imellem en mand og hans hustru, en far, der disciplinerer sin søn, en far, der hindrer sin datter i at besøge sin veninde, at grave en brønd, at dyrke jorden, at spise, drikke, sove, osv. Alle disse handlinger og lignende sager, bliver betragtet som *Tasarrufaat Fi'liyyah*.

Disse og lignende handlinger har intet med *Niyyah* eller intentionen at gøre. Derfor gælder beretningen ("**Sandelig, handlinger udføres med intentioner**") ikke her. Dommeren har slet ingen bemyndigelse til at udpege en værge til at føre opsyn med denne type af handlinger. Ethvert individ opfører sig, som han vil uden restriktion, så længe det sker i overensstemmelse med *Abkam Shar'iyyah* (de islamiske love og regler).

Forskellen på de fysiske aktiviteter og handlingerne, som er intentionen (*Niyyah*), er at disse *A'maal* er handlinger, som vores lemmer/organer udfører for selve handlingens skyld, og ikke konsekvenserne af den.

Eksempelvis udfører hænderne *Wudhu* (rituel afvaskning), og vasker sig (almindeligt til hverdag). Begge udføres med vand, og involverer lignende håndbevægelser; men der er dog en forskel. I tilfældet med *Wudhu* (rituel afvaskning), så udføres den med det formål at have *Wudhu*, og dermed være i en tilstand af *Tabarab* (rituel renhed), og ikke med det simple formål, at have rensset sig selv; mens afvaskningen af hænderne sker for at rense hånden, og ikke med det formål, at man har udført afvaskningsbevægelsen. Derfor behøver *Wudhu* en *Niyyah*, og betragtes som en *'Amal* (handling), mens rensning af hænderne ikke behøver en *Niyyah* og betragtes som en del af *Tasarrufaat Fi'liyyah* (de fysiske aktiviteter, eller de rutinemæssige gerninger).

Et andet eksempel er når organerne/lemmerne rejser og dyrker jorden; men rejsen behøver en *Niyyah*, når man vil udføre *Hijrah* eller forkorte (*Qasr*) ens Bønner, mens dyrkning af jorden ikke behøver en *Niyyah* og er bare en rutinemæssig gerning/fysisk aktivitet, eller en del af *Tasarrufaat Fi'liyyah*.

Altså antyder handlingerne ikke selve formålet; derimod er det intentionen (*Niyyah*), der giver *A'maal* deres formål. At bede to *Raka'at* ved *Fajr*, indikerer ikke om det er *Fardh* (obligatorisk) eller *Sunnah*; det er derimod intentionen, der distingverer imellem dem, selvom de fysiske handlinger i begge bønner er ens. Hvad angår *Tasarrufaat Fi'l-lyyah*, så indikerer handlingen selve formålet, og behøver ikke en *Niyyah*.

At distingvere imellem forskellen på dem kan dog være en besværlig proces, som kræver præcision og opmærksomhed.

Skrevet af Sheikh Taqiuddin al-Nabahani

Spørgsmål:

Er der beviser for denne opdeling af handlingerne i tre kategorier, udover en rationel betragtning? Jeg spørger fordi der opstod en stor diskussion efter denne opdeling af handlingerne.

Hvis der er beviser, så fremlæg dem venligst.

Svar:

Beviset er selve formuleringen i denne *Hadith*, og at Profeten ﷺ ikke forpligtede *Niyyah* (intention) i andre handlinger end den første kategori, bekræfter dette.

Det er dog gavnligt at kende hele teksten i denne *Hadith*: ”Fra de Troendes *Amir*, Abu Hafsa - 'Umar bin al-Khattab ؓ, som sagde: ”Jeg hørte Allahs Sendebud ﷺ sige:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا كُلُّ امْرِيٍّ مَا نَوَى فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ»

”Handlinger udføres udelukkende med intentioner, og enhver vil få, hvad han har haft intention om. Den, hvis Hijrah (emigrering) var for Allah og Hans Sendebud, hans Hijrah er for Allah og Hans Sendebud; og den hvis Hijrah var for en jordisk gavn, han kunne opnå, eller en kvinde han ville gifte sig med, så er hans Hijrah for det han lavede Hijrah for.” [Sahih al-Bukhari & Sahih Muslim & al-Arba'een]

Denne udtalelse indeholder *Hasr* [en grammatisk restriktion]. Definitionen af *Hasr* er: At bekræfte en regel for den nævnte [ting], samtidig med at udelukke samme regel fra alt andet udover den. Dette er hvad vi får ud af ordet ”*Inna Maa*”. Så hvis du siger:

زَيْدٌ قَائِمٌ

”*Zaidun Qaaim* (*Zayd* står),”

Så er der ingen *Hasr* i udtalelsen; men hvis du siger:

إِنَّمَا زَيْدٌ قَائِمٌ

”*Inna Maa Zaidun Qaaim* (*Zayd* gør ikke andet end at stå),”

Så er der *Hasr* i udtalelsen.

Og da Profeten ﷺ sagde: **”Og den hvis Hijrah var for en jordisk gavn, som han kunne opnå, eller en kvinde han ville gifte sig med, så er hans Hijrah for det, han lavede Hijrah for.”**

Så er dette et eksempel på *Balaaghah* [arabisk veltalenhed, hvilket vil sige, at udtalelsen er udtrykt på en flot måde].

Så han nævnte bevidst ikke intentionen angående den, der emigrerede for en gavn i *Dunya* (det jordiske liv), da han informerede om hans belønning. Men han ﷺ sagde:

«... فَهَجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ»

”... så er hans Hijrah for det, han lavede Hijrah for.”